

Sygnatura akt I C 607/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

J., dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jaworze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Bargiel-Małachowska

Protokolant: stażysta Kinga Gaj

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Jaworze

sprawy z powództwa (...) (Luxemburg) S.A. z siedzibą w L.

przeciwko J. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 607/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w L. w pozwie z dnia 18 czerwca 2015r. wniosła o zasądzenie od pozwanej J. K. kwoty 1.451,44 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji z dnia 22 grudnia 2014r. przejęła od firmy (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową nr (...) z dnia 28 maja 2012r. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: należność z tytułu nieuregulowania abonamentu w wysokości 148,22 zł, opłata specjalna z tytułu braku zwrotu karty do dekodera w kwocie 300 zł, opłata specjalna o wartości sprzętu niezwróconego po zakończeniu umowy w wysokości 700 zł oraz odsetki od tychże składników.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) S.A. z siedzibą w W. oraz strona powodowa (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w L. zawarły w dniu 17 grudnia 2014r. umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności pieniężne wskazane w Liście Wierzytelności stanowiącej załącznik numer 1 do umowy, przysługujące (...) S.A. z siedzibą w W. jako zbywcy od abonentów wynikające z niezapłaconych należności głównych, naliczonych kar umownych z tytułu niedotrzymania warunków umowy oraz odsetki od tych należności w celu dalszej windykacji.

Dowód: - umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 17.12.2014 r. – k - 12 - 14.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 k.p.c. wyrok wydany w nieobecności

pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Pozwana J. K. nie stawiała się na rozprawę, nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożyła wyjaśnień w sprawie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu, twierdzenia powoda zawarte w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości.

W świetle przeprowadzonych na wnioski strony powodowej dowodów w postaci umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 grudnia 2014r., umowy o abonament, zawiadomienia o cesji i wezwania do zapłaty nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie.

Przepis art.6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą (...) S.A. z siedzibą w W. od pozwanej J. K.. Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 17 grudnia 2014r. stwierdzić można tylko, że taka umowa została zawarta między stroną powodową a (...) S.A. z siedzibą w (...) S.A. Strona powodowa nie przedłożyła załącznika wskazanego w przedmiotowej umowie z wykazem wierzytelności do tej umowy, tak by Sąd mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi od pozwanej J. K. zostały nabyte przez stronę powodową, w jakiej wysokości oraz z jakiego tytułu.

Strona powodowa zupełnie nie odniosła się do kwestii udowodnienia faktu, z jakiego tytułu powstała wierzytelność pozwanej. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że była to wierzytelność z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową, jednakże do pozwu została załączona umowa o abonament zawarta przez poprzednika prawnego (...) S.A. z siedzibą w W., tj. Canal + (...) sp. z o.o. z T. M., nie zaś z pozwaną J. K.. Podobnie zawiadomienia o przelewach, jak i wezwania do zapłaty wystawione były na T. M., nie zaś na pozwaną. Sąd na rozprawie w dniu 14 grudnia 2015r. zakreślił stronie powodowej termin 14 dni na wyjaśnienie kto jest pozwanym w sprawie, czy jest nią J. K., czy też ma nią być T. M., na którą figurowały dokumenty załączone do pozwu pod rygorem skutków z art. 233 k.p.c. Do zobowiązania Sądu strona powodowa nie ustosunkowała się.

W tej sytuacji strona powodowa nie tylko nie wykazała, że nabyła od poprzednika prawnego wierzytelność wobec pozwanej J. K., ale także by taka wierzytelność przysługiwała w ogóle (...) S.A. z siedzibą w W. .

Na podstawie dowodów przedstawionych przez stronę powodową Sąd mógł co najwyżej ustalić, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 grudnia 2014r. strona powodowa nabyła od (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelności pieniężne względem bliżej nieokreślonych abonentów z tytułu niezapłaconych należności, wynikających z umów o świadczenie usług, w celu ich dalszej windykacji.

Mając zatem na względzie przedstawione przez stronę powodową dowody, brak jest podstaw, by na ich mocy stwierdzić, że przysługuje jej jakiegokolwiek roszczenie od pozwanej i z tego względu na podstawie przepisu art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo strony powodowej jako nieudowodnione.